

Chemarea lui Ghedeon

Text biblic : Judecători 6:1-2, 7-16a

Versetul de aur

Și Domnul i-a zis: "Fii pe pace, nu te teme, căci nu vei muri." Jud 6:23

Introducere

Cartea Judecătorilor prezintă relatări despre o serie de lideri („judecători”) care s-au ridicat pentru a salva Israelul de opresiunile străine în perioada 1380-1050 î.Hr. Aceste istorisiri se potrivesc pentru a descrie o imagine sumbră: israeliții au păcătuit, Dumnezeu i-a pedepsit cu opresiune străină, israeliții s-au pocăit, a venit un izbăvitor și a urmat pacea. Ghedeon, eliberatorul-judecător al lecției de astăzi, a fost al cincilea dintre probabil 14 judecători; a slujit în această calitate în prima jumătate a secolului al XII-lea î.Hr. Madianiții, asupritorii pe care Ghedeon trebuia să-i confrunte în textul de astăzi, proveneau din ceea ce este acum nordul Arabiei Saudite sau sud-estul Iordaniei. Ei creaseră o societate sofisticată bazată pe comerțul din Peninsula Arabică cu țările din jurul lor (Egipt, Siria, Palestina și Mesopotamia; Geneza 37:28). Nu erau barbari. Madianiții au aceeași istorie ca Israel (Exodul 18:1), o istorie care a inclus conflicte (Numeri 25:14-18; Psalmul 83:9-12).

Contextul lecției

I. Opresiunea Medianiților (Jud 6:1-2)

A. Israel este pedepsit (v1)

Cartea Judecătorilor începe adesea relatările despre judecătorii eliberatori făcând referire la răul făcut de israeliți (Jud 3:7,12; 4:1; 10:6;13:1). Acțiunile lor rele sunt prima parte a unui model de păcat →sclavie →cerere →iertare care structurează cea mai mare parte a cărții Judecătorilor. Durata suferinței de șapte ani este relativ scurtă în comparație cu opresiunile care durează 8 ani (3:8), 18ani (3:14; 10:8), 20ani (4:3); și 40 de ani (13:1).

Natura răului pe care l-au făcut israeliții nu este specificată. Dar în alte cazuri în care apare expresia „răul în ochii Domnului”, răul este închinarea la idoli (Judecători 2:11–13; 3:7; 10:6).

B. Israelienii s-au ascuns (v 2)

Pe teritoriul Israelului sunt multe peșteri naturale și altele făcute de oameni. Când oamenii se simțeau în pericol, puteau să fugă pentru a avea scăpare în peșterile munților. (1Samuel 13:6; 1Regi 18:4).

II. O intervenție Divină (Jud 6:6-16a)

A. O atenționare Divină (v 7-10)

Pentru a fi eliberați, Israelul trebuia să ceară ajutor. Este posibil ca rugăciunile lor să fi semănat cu cererile găsite în altă parte în Scriptură (Ps 44; Plângeri 5). În astfel de cereri, scriitorii s-au plâns lui Dumnezeu de situațiile lor și au cerut ajutor pentru a le ușura viața.

Cele 17 cărți profetice ale Vechiului Testament nu precizează întotdeauna ocazia precisă care a determinat aceste scrieri profetice. Cu toate acestea, unele texte vorbesc despre profeți care apar pentru a-și avertiza ascultătorii sau pentru a-i chema la acțiune (1Sam 2:27-36; 1Regi 13:1-10). Totuși, profetul fără nume din versetul dinaintea noastră aduce o petiție care va aduce în cele din urmă eliberarea oamenilor. Profetii nu erau ceva neobișnuiți în viața lui Israel. Dumnezeu vorbise prin Moise cu privire la voia lui ca poporul să asculte de profetul său (Deut 18:14-22). Dumnezeu a folosit atât bărbați, cât și femei (Exod 15:20; Jud 4:4; 2 Regi 22:14) pentru a sluji ca profeți și pentru a-și anunța planurile pentru poporul Său. Dumnezeu a eliberat poporul lui de

păgâni pentru a face posibilă mutarea lor pe pământul promis. Dar israeliții în cele din urmă s-au închinat la idoli și nu au ascultat de Răscumpărătorul lor.

B. O asigurare Angelică (v 11-12)

O a doua parte a descrierii prezintă un mesager diferit, o făptură divină care apare la stejarul lui Ofra. Locuri ca acestea cu pomi solitari erau folosite la repere dar erau și locuri unde oamenii și drumeții stăteau la umbră și se odihneau.

C. Răspunsul lui Ghedeon (v 13)

Răspunsul cinic al lui Ghedeon a reflectat un sentiment de disperare în timp ce a subliniat intervalul dintre experiența sa actuală și istorisirile vechi despre eliberare. Cititorii știu că opresiunea Medianită a fost pedeapsa convenită pentru păcatele lui Israel (Jud 6:1). Oare Ghedeon nu și-a dat seama de asta? Întrebarea lui Gideon nu ar trebui să ne pară nepoliticoasă, cu atât mai puțin lipsită de credință, ci ca o încercare sinceră de a înțelege experiențele sale. Întrebările despre mesajul predecesorilor par deosebit de importante. Moise ia încurajat pe părinți să-și învețe copiii despre experiențele avute în timpul eliberării lor (Exod 13:14-16). Scrierile poetice a lui Israel a proclamat importanța amintirii faptelor lui Dumnezeu (Ps 78:1-8). Gideon a avut încredere în mesajul strămoșilor săi. La acea vreme, însă, el nu a putut decide aparenta separare dintre „atunci” și „acum”.

D. Dumnezeu clarifică lucrurile (v14-16)

Chemarea lui Ghedeon de a deveni izbăvitorul poporului este similară cu cea a lui Moise (Exod 3:1-4;17) și a lui Iosua (Iosua 1:1-9). Când se face referință la „Du te cu puterea aceasta pe care o ai” ne gândim, oare ce putere avea el, că nu era nici un fel de lider militar. Puterea de acere avea nevoie Ghedeon îl va umple pe măsură ce mergea acolo unde l-a trimis Dumnezeu (Jud 6:34). Ghedeon a obiectat la chemare în baza unei ne semnificative descendențe (Isaia 6:5; Ieremia 1:6). Un lider în antichitate avea nevoie de legături de familie și de alianțe cu alte familii. Ghedeon a arătat că familia lui este săracă, iar el cel mai mic în casa tatălui său. El știa că liderii politici aveau nevoie de sprijin, de putere și de legături. Dumnezeu însă i-a răspuns „Eu voi fi cu tine”, aceasta a fost cea mai mare asigurare pe care a putut să o primească Ghedeon.

CONCLUZII

Lecția de astăzi începe cu o descriere despre felul în care Israel a experimentat eliberarea lor din mina asupritorilor. În această privință, este important să remarcăm ce lipsește din Jud 6:14: Domnul nu a răspuns la întrebarea „pentru ce” a lui Ghedeon din Judecătorii 6:13. Noi suntem răspunzători înaintea Domnului, nu El înaintea noastră (Iov 38:41). Întrebările noastre „pentru ce” nu vor primi întotdeauna răspuns; uneori Domnul ne va spune doar ce urmează. Uneori pot apărea probleme atunci când încercăm să mergem fără Dumnezeu, presupunând că știm ce urmează (Num 14:39-45; Iosua 7:1-12). De asemenea, Ghedeon pare să fi căzut în această cursă mai târziu (Jud 8:24–28). Se spune că sunt două feluri de a învăța: prin înțelepciune sau prin experiență.

Înțelepciunea este când învățăm din greșalele altora. Experiența este când învățăm din greșalele noastre.

Viața lui Ghedeon este consemnată pentru ca noi să putem învăța din succesele și eșecurile lui (Rom 15:4; 1 Cor 10:11; 2 Tim 3:16). Deși chemarea lui diferă de cea a creștinilor, viața lui Ghedeon are încă multe să ne învețe. Domnul încă ne cheamă să slujim. El încă spune că este cu noi (Matei 28:19–20). Dar suntem noi cu el?

Ce trebuie să memorăm: Lăsați-L pe Dumnezeu să lucreze prin credința voastră.